

førelse af Forskrifterne i Grundlovens §§ 76 og 79 forelagte Rigsdagen af Justitsministeren.

I den saaledes i Folketinget stedfundne Behandling fandt Justitsministeren (*Casse*) fornyet Opfordring til at fremme Sagen saa meget som muligt, og da de Forarbejder, som man alt var i Besiddelse af, dels i de tidligere udarbejdede Lovforslag, dels i den nedsatte Kommissions Betænkning i Forbindelse med Forhandlingerne i Folketinget og den af sammes Udvalg afgivne Betænkning, ansaas tilstrækkelige, forelagde Ministeren (*Casse*) i Efteraaret 1862 (jfr. Folketingstid. 1862 Sp. 23, 227, Tillæg A. Sp. 459) Udkast til Lov om Gennemførelsen af Offentlighed og Mundtlighed i Strafferetsplejen samt Indførelse af Nævninger i Misgerningssager og i Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, et Udkast, i hvilket — som det hedder i de samme ledsagende Motiver — Ministeriet havde troet saa vidt muligt at burde slutte sig til den Maade, hvorpaa Anklagerettersgangen med Offentlighed, Mundtlighed og Nævninger er gennemført i England og de Lande, der have holdt sig til den der stedfundne Retsudvikling, medens man paa den anden Side, hvor saadant lod sig forene med de til Grund for den ny Rettergangsmaade liggende Principer, forment at burde tage Hensyn til de her i Landet bestaaende Forhold og til den under disse udviklede Retsbevidsthed.

Dette Forslag var imidlertid, da Rigsdagens Samling blev sluttet i Slutningen af Januar Maaned 1863, ikke naaet videre end til at have gennemgaaet en første Behandling i Folketinget, hvorhos en Betænkning om det var afgiven af et af Folketinget nedsat Udvalg (jfr. Folketingstid. 1862 Tillæg B. Sp. 649). Det udtales i denne Betænkning, at den omhandlede Reform maa betragtes som et stort Skridt til at udvikle og befæste Grundloven, der ikke kan siges at være fuldstændig gennemført, saa længe den bebudede Reform i Retsplejen — hvilken har en saa indgribende Betydning for den personlige Frihed, for Udviklingen af det statsborgerlige Liv, for Befæstelsen af Tilliden til Domstolene, for Udbredelsen af Agtelse for Loven og Nidkærlighed for at opretholde den — ikke er bleven tilvejebragt. I den følgende Rigsdagssamling fremsatte dernæst Justitsministeren (*Casse*) paany i Januar 1864 Forslaget fra forrige Samling (jfr. Folketingstid. 1863 Sp. 63, 388, Tillæg A. Sp. 455) med Optagelse af adskillige Ændringer under Hensyn til det af Folketingsudvalget

foreslaaede. I Forbindelse hermed blev der fremsat Forslag til Lov om Kongeriget Danmarks Inddeling i Underretskredse m. m. og om Politiets Ordning i Kongeriget Danmark med Undtagelse af København og gamle Københavns Amt, hvorhos der bebudedes Forelæggelsen af et særligt Forslag til Lov om Strafferetsplejen i København. Heller ikke disse Forslag naaede længer end til første Behandling i Folketinget og til Udvalgsbetænkning Afgivelse (jfr. Folketingstid. 1863 Tillæg B. Sp. 377). I Oktober 1864 (Justitsminister *Heltzen*) blev derpaa de samme 3 Lovforslag paany forelagt Rigsdagen (jfr. Folketingstid. 1864 Sp. 287, 852, Tillæg A. Sp. 1053), men naaede atter kun til første Behandling i Folketinget.

Sagen hvilede derpaa, indtil *Hage* i December 1867, da *Rosenørn-Teilmann* var Justitsminister, fremsatte 3 Lovforslag i væsentlig Overensstemmelse med de sidste Gang i Oktober 1864 fremsatte (jfr. Folketingstid. 1867 Sp. 387, 1073, Tillæg A. Sp. 1129). Forslagene kom til første Behandling i Folketinget, men blev ved denne tagne tilbage af Forslagsstilleren, efter at der var fremkommet Forslag til en motiveret Dagsorden, som gik ud paa, at en saa stor og indgribende Reform, som Lovforslagene gik ud paa, vanskelig kunde gennemføres med Held, før Regeringen tog Initiativet dertil, og alle fornødne Forarbejder var til Stede, at det vilde være rettest, at der, forinden endelig Beslutning toges om Indførelse af Nævninger i den kriminelle Retspleje, forelaa Forberedelser til den civile Retsplejes Omordning, og at man forventede, at Regeringen vilde lade begge disse Anliggende Fremme være sig særdeles magtpaaliggende.

I Henhold til allerhøjeste Reskript af 28de Februar 1868 blev der derpaa af Justitsminister *Rosenørn-Teilmann* nedsat en Kommission til Udarbejdelse af Forslag til en Omordning af saavel den civile som den kriminelle Retspleje.*) Om Ar-

*) Denne Kommission (den anden Proceskommission) bestod fra Begyndelsen af følgende Medlemmer: Højesteretsassessor *Krieger* som Formand, Højesteretsassessor *Ussing*, Borgmester i København, Etatsraad *Larsen*, Formand i Sø- og Handelsretten i København *Klein*, Professor juris *Nellemann*, Kriminalretsassessor *Nyholm*, Overretsassessor *Rimestad*, By- og Herredsfoged *Hage* samt Højesteretsadvokaterne *Brock* og *Liebe*. Senere tiltraadtes Kommissionen, i Henhold til allerhøjeste Reskripter af 8de Juni og 19de Oktober 1870, af Professor juris *Goos* og Departementschef i Justitsministeriet *Ri-*